

vot es pronunciaren per les 6.000, no desitgen que fossin 8.000? Fou aprovat el proposat per la ponència.

Tots sabem que gran part del malestar del metge rural prové de l'abundància de metges, i que si volem millorar l'estat de l'estament, el que convé és col·locar més metges dels que avui estan col·locats; del contrari, les necessitats faran una oferta de serveis més abundants encara en disminució del prestigi i guanys, ja que està saturat de metges, a tal extrem, que a la província de Tarragona hi ha 11 partits mèdics de mil a mil dos-cents habitants on hi viuen dos metges, i la qual cosa també passa a altres comarques, perquè a Catalunya, per 2 milions d'habitants hi ha 3 mil metges, i aquesta abundància cada dia creix. Del Sindicat, durant l'any 1930, han mort 23 metges i n'hi han entrat, amb dret al Premi Puig i Sais, el que vol dir que han acabat la carrera durant l'any 1930, 57; total, 34 altes més que baixes. Suposem que no tots els metges que moren són del Sindicat, però tampoc tots els que han acabat la carrera hi han ingressat; així és que, tenim l'obligació de procurar que trobin col·locació 34 companys més.

Què passaria si el mínim de 6 mil pessetes l'elevéssim a 8.000? Vull suposar que totes les poblacions que tenen un sol metge s'hi conformarien, però aquelles que tenint-ne dos amb les 6.000 paguen un terme mig de 60 pessetes per família l'any i que si ho augmentem a 8.000 n'hauran de pagar 80 per família, s'hi conformaran? De dos no n'acomiaran un? Això produiria a Catalunya uns 40 metges més sense plaça, els quals, sumats als 43 i als que actualment no en tenen, ens portarien un conflicte.

Anem a organitzar l'Assegurança d'Atur forçós, o sigui la indemnització de la pèrdua o disminució de guanys produïts pel compliment de les normes del Sindicat. Estem en condicions, actualment, de garantir les indemnitzacions de les pèrdues que als companys produís el voler implantar aquest augment? Si no podem garantir la indemnització, tenim autoritat per exigir el compliment de l'acord? No fóra produir el fracàs de tota l'organització que anem a implantar? Hem de fer-ho? Els que ho votaren es deixaren portar per un sentimentalisme que jo comprenc, però que qui vol governar i dirigir un estament no pot deixar-se guiar per sentimentalismes, i el Sindicat ha de governar i resoldre els problemes professionals dels metges, sempre avançant, millorant sempre, però evitant el fracàs de la seva actuació, que fóra fatal per l'estament mèdic, i aquestes raons varen induir a la majoria de delegats, que malgrat ésser tan entusiastes de l'augment del guany dels metges rurals, com els que ho proposaven, votessin en contra l'augment i quedés aprovada la proposta de la ponència.

Una altra proposta molt discutida i no admesa per la ponència, era l'augment del número màxim de famílies que constitueixi un partit mèdic. La ponència proposava 300 famílies i l'esmena 400. Els que això proposaven, argumentaven que així s'augmentava el guany del metge sense necessitat d'augmentar el mínim de conducta fins a 2 pessetes per mes i família, com ve consignat en la ponència, que les famílies ho poden pagar, no hi ha més que tenir present el que voluntàriament paguen en els casos anteriorment esmentats, i és contrari als corrents moderns d'organització del treball, els quals són que cada dia disminueixi la jornada de treball. L'admissió de l'augment de famílies no solament significa un servei menys acurat, en perjudici del prestigi del metge i del client, sinó un altre resultat que també hem de tenir present, el qual no és altre que el de produir una disminució del número de places disponibles, i, per tant, augment de metges en atur forçós amb totes les conseqüències.

Ja tenim acordada, per l'Assemblea, l'organització i funcionament de la Secció de Partits Mèdics. Agraïm la confiança demostrada en elegir-nos, i jo especialment com a President de la Secció, i esperem de tots els companys ajuda i col·laboració, perquè en benefici de tots anem a treballar.

Vilallonga del Camp, 1931.